Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2020-1081
(mr. R.J. Paris, voorzitter, mr. F.H.E. Boerma, mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, leden en mr. D.W.Y. Sie, secretaris)

Klacht ontvangen op	: 17 juni 2020
Ingediend door	: Consument
Tegen	: Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak	: 22 december 2020
Aard uitspraak	: Bindend advies
Uitkomst	: Vordering afgewezen
Bijlage	: Relevante bepalingen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013, Algemene verordening gegevensbescherming (AVG), Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming (UAVG) en de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010

Samenvatting

De persoonsgegevens van Consument zijn opgenomen in het Incidentenregister, het EVR, het IVR en de Gebeurtenissenadministratie, omdat hij volgens de Bank betrokken is bij fraude. De bankrekening van Consument was bij de fraude gebruikt. Consument ontkent dat hij bij de fraude betrokken is. Volgens hem blijkt dit ook uit de sepotbeslissing van het OM. De Commissie oordeelt dat de betrokkenheid van Consument voldoende vaststaat. De sepotbeslissing van het OM weegt niet mee in de beoordeling, omdat deze over een ander strafbaar feit gaat dan het strafbaar feit waarop de registraties zijn gebaseerd. De klacht van Consument is ongegrond.

1. De procedure

1.1 De Commissie beslist op basis van haar Reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat hierbij om: 1) het klachtformulier van Consument; 2) de aanvullende stukken van Consument; 3) het verweerschrift van de Bank; 4) de repliek van Consument; 5) de aanvullende stukken van Consument en 6) de dupliek van de Bank.

1.2 Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling van de klacht op 8 oktober 2020 en zijn aldaar verschenen.

1.3 Consument en de Bank hebben gekozen voor een bindend advies. De uitspraak is daarom bindend. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 Consument had bij de Bank een bankrekening met daarbij behorende spaarrekening. Op 27 november 2019 om 19:31 uur is met de mobiel bankieren app (hierna: 'de App') van de Bank een nieuw toestel gekoppeld aan de rekening van Consument. Met de pincode en betaalpas van Consument is de koppeling van het toestel goedgekeurd. Op 28 november 2019 heeft de Bank wijziging van de contactgegevens van Consument ontvangen. Daarbij zijn het adres en het telefoonnummer van Consument gewijzigd. De Bank heeft via een bericht in de App en twee sms-berichten aan Consument bevestigd dat zijn oude telefoonnummer uit zijn contactgegevens is verwijderd en dat een nieuw telefoonnummer is toegevoegd.

2.2 Op 28 november 2019 heeft Consument om 13:35 uur in totaal € 3.617,40 ontvangen op zijn bankrekening. Dit bedrag is afkomstig uit Whatsappfraude en is in vier aparte betalingen naar de bankrekening van Consument overgemaakt. De bankrekening van Consument is kort na de overboeking van het bedrag door de Bank geblokkeerd. Diezelfde dag om 13:42 uur en 13:43 uur is er door een onbekend persoon bij een geldautomaat een poging gedaan om respectievelijk € 1.250,- en € 1.000,- op te nemen van de geblokkeerde bankrekening van Consument. Vervolgens is er zowel om 13:49 uur als om 14:00 uur een poging gedaan om geld over te boeken van de geblokkeerde bankrekening naar de spaarrekening van Consument. Consument heeft vervolgens die dag om 14:50 uur en 14:57 uur telefonisch contact opgenomen met de Bank omdat hij geen overboekingen meer kon doen of geld op kon nemen.

2.3 Op 2 januari 2020 heeft de Bank Consument per brief geïnformeerd dat zij zijn persoonsgegevens heeft opgenomen in het Incidentenregister, het Extern Verwijzingsregister (EVR) en het Intern Verwijzingsregister (IVR) voor de duur van maximaal acht jaar. De Bank heeft de persoonsgegevens van Consument ook voor dezelfde duur opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie. De einddatum van de registraties is 18 december 2027. In de brief heeft de Bank Consument verder geïnformeerd dat zijn bankrekening met een opzegtermijn van twee maanden wordt beëindigd. Op [datum] 2020 heeft Consument een sepotbeslissing ontvangen van de Officier van Justitie van het Arrondissementsparket Zeeland-West-Brabant. In de brief staat dat het sepot betrekking heeft op '*Oplichting gepleegd 07 februari 2020 te [plaatsnaam], gemeente [plaatsnaam]*'. Op 29 april 2020 heeft Consument per brief een klacht ingediend bij de Bank, waarbij hij de Bank heeft verzocht om zijn persoonsgegevens uit de registers te verwijderen. De Bank heeft de klacht van Consument op 20 mei 2020 per brief afgewezen.

De klacht en vordering

2.4 Consument stelt dat de Bank ten onrechte zijn persoonsgegevens in het Incidentenregister, EVR en het IVR heeft geplaatst. Consument wilde meteen aangifte doen van de fraude, maar dit was pas op een later moment bij de politie mogelijk wegens de corona-omstandigheden. Daarnaast is Consument verhoord door de politie, waarna hij een sepotbeslissing heeft ontvangen en onschuldig is verklaard. Consument probeert sinds december 2019 een basisrekening te openen bij de Bank. De Bank is gehouden die aan Consument te geven. Consument vordert verwijdering van zijn persoonsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister en het daaraan gekoppelde Incidentenregister alsook het IVR. Daarnaast vordert Consument van de Bank herstel van zijn bankrekening. Ook vordert Consument een vergoeding van € 250,-.

Het verweer

2.5 De Bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van Consument. Voor zover relevant zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar deze zaak om draait

3.1 De Commissie moet beoordelen of de Bank terecht de persoonsgegevens van Consument voor de duur van maximaal acht jaar heeft opgenomen in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR. Daarbij zal de Commissie ook beoordelen of de Bank de bankrekening van Consument mocht beëindigen en of de Bank Consument een schadevergoeding moet betalen. De Commissie is van oordeel dat de vorderingen van Consument niet voor toewijzing in aanmerking komen en zij legt hierna uit waarom.

Registratie in het Incidentenregister en het EVR

Aan welke regels moet de Commissie toetsen?

3.2 De Commissie stelt voorop dat de registratie van persoonsgegevens in - met name - het Incidentenregister en het bijbehorende EVR verstrekkende consequenties voor Consument kan hebben. Door het EVR te raadplegen kunnen alle deelnemende financiële instellingen tenslotte controleren of iemand in het Incidentenregister van een andere financiële instelling staat geregistreerd. Het gevolg daarvan kan zijn dat niet alleen de Bank, maar ook de andere deelnemende financiële instellingen hun (financiële) diensten aan Consument zullen weigeren of deze slechts zullen aanbieden tegen hogere tarieven. Tegen deze achtergrond is de Commissie van oordeel dat hoge eisen moeten worden gesteld aan de grond(en) van de Bank voor opname van de persoonsgegevens van Consument in de genoemde registers. Zie Hof Arnhem-Leeuwarden 26 januari 2016, ECLI:NL:GHARL:2016:494, Geschillencommissie Kifid nrs. 2017-717 en 2018-377.

3.3 Op het moment dat de persoonsgegevens van Consument werden geregistreerd waren het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 (hierna: het PIFI), de AVG en de UAVG van kracht (zie de bijlagen voor de relevante artikelen). De opname van persoonsgegevens in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissenadministratie en het IVR is slechts gerechtvaardigd indien de registratie in overeenstemming is met deze regelgeving.

3.4 Artikel 5.2.1 aanhef en onder a en b van het PIFI bepaalt onder welke voorwaarden persoonsgegevens mogen worden opgenomen in het EVR. Het moet gaan om gedragingen van de betrokkene die een bedreiging vormden, vormen of kunnen vormen voor de (financiële) belangen van een financiële instelling, én voor de continuïteit en integriteit van de financiële sector. De gegevens die verwerkt worden zijn van strafrechtelijke aard en moeten in voldoende mate vaststaan. Er dient sprake te zijn van zodanige concrete feiten en omstandigheden dat zij een als 'strafbaar feit' te kwalificeren bewezenverklaring in de zin van artikel 350 Wetboek van Strafvordering kunnen dragen. Een strafrechtelijke veroordeling is niet vereist, maar anderzijds is de enkele verdenking van betrokkenheid bij een strafbaar feit in de zin van een vermoeden van schuld, zoals dat kan blijken uit een aangifte, niet voldoende. Als maatstaf heeft te gelden of de vastgestelde gedragingen een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van schuld opleveren, in die zin dat de te verwerken strafrechtelijke persoonsgegevens in voldoende mate moeten vaststaan. Zie Hoge Raad 29 mei 2009, ECLI:NL:HR:2009:BH4720 en Hof Arnhem-Leeuwarden 7 november 2014, ECLI:NL:GHARL:2014:8710.

Was het handelen van Consument voldoende grond voor de registratie?

3.5 De Commissie is van oordeel dat de Bank de persoonsgegevens van Consument mocht registeren in het Incidentenregister en het EVR. Hieronder licht zij dit oordeel toe.

a) Consument heeft als geldezel gefungeerd

3.6 De Bank heeft een aantal omstandigheden naar voren gebracht die volgens haar tot de conclusie leiden dat Consument betrokken is geweest bij (het medeplegen van) fraude en/of (schuld)witwassen. Zo stelt de Bank dat het bedrag dat uit fraude afkomstig was, op de bankrekening van Consument is gestort. Het frauduleus overboeken naar een bepaald rekeningnummer gebeurt niet zonder reden, want het doel is om het geld in handen te krijgen. Er is medewerking nodig van de rekeninghouder (hier: Consument) om het geld in handen te krijgen, want alleen de rekeninghouder is bevoegd en in staat om geld op te nemen van zijn rekening. Op de dag dat het bedrag op de bankrekening van Consument is bijgeschreven, is er met zijn bankpas en pincode geprobeerd om het geld op te nemen bij een geldautomaat.

3.7 De Bank noemt ook de volgende omstandigheden als reden waarom zij van oordeel is dat Consument zijn medewerking heeft verleend aan de fraude. De fraude is op 28 november 2019 gepleegd met behulp van de (nieuwe) telefoon van Consument en daarvoor is hij verantwoordelijk. Het toestel kon alleen gekoppeld worden aan de bankrekening van Consument met zijn bankpas en pincode. Consument heeft niet kunnen verklaren hoe een derde over zijn bankpas en pincode zou kunnen beschikken. Rond dezelfde tijd heeft Consument ook een nieuw adres en een nieuw telefoonnummer aan de Bank doorgegeven. Deze gegevens kloppen, want dit zijn dezelfde gegevens die Consument in het klacht-formulier heeft ingevuld. De Bank heeft de wijziging van het telefoonnummer via de App bevestigd aan Consument, maar ook door middel van een sms naar zijn oude telefoon-nummer en het nieuwe telefoonnummer. Consument heeft naar aanleiding van deze berichten geen actie richting de Bank ondernomen. Dat Consument op de hoogte was van de frauduleuze transacties blijkt verder uit het gegeven dat er achttien keer op de App is ingelogd met het nieuwe toestel op de dag dat hij de frauduleuze betalingen op zijn bankrekening ontving. Nadat de bankrekening was geblokkeerd en de opnamepogingen met de bankpas en pincode van Consument waren mislukt, is vervolgens een poging gedaan om geld over te boeken van de betaalrekening naar de spaarrekening. Kort daarna, en kort nadat er die dag voor de achttiende keer op de App was ingelogd, heeft Consument volgens de Bank telefonisch gevraagd waarom hij geen geld kon overboeken en waarom hij geen geld kon opnemen.

3.8 Ter zitting heeft Consument een aantal aanvullende verklaringen gegeven. Zo heeft Consument betwist dat hij de Bank op 28 november 2019 heeft gebeld. Daarnaast heeft Consument verklaard dat hij zijn telefoon altijd in zijn zak heeft gehad. Het is onwaarschijnlijk dat zijn telefoon door iemand anders is gebruikt. Consument stelt verder dat hij de code op zijn bankpas had geplakt. Ook stelt Consument dat hij de bankrekening bij de Bank sinds maart 2019 niet heeft gebruikt.

3.9 De Commissie is van oordeel dat de omstandigheden die de Bank heeft aangehaald passen bij het handelen en/of gedragspatroon van iemand die als ‘geldezel’ fungeert. Hiervan is sprake als een klant van de Bank door fraudeurs wordt benaderd met het verzoek geld te ontvangen op zijn rekening voor iemand anders. Wanneer de klant daarop ingaat, wordt de rekening gebruikt om crimineel geld weg te sluizen. De klant werkt zo mee aan een strafbaar feit. Hiervan gaat de Commissie ook uit, nu Consument niet heeft kunnen ontkrachten dat hij op enige wijze betrokken is geweest bij de fraude. De stellingen van Consument, zoals weergegeven in 3.8, zijn immers niet onderbouwd. Hierbij neemt de Commissie mee dat Consument op geen enkele wijze heeft kunnen verklaren dat er een nieuw toestel is gekoppeld aan zijn bankrekening en hij hier niets van heeft gemerkt en dat Consument niet heeft kunnen verklaren hoe een derde aan zijn bankpas en pincode is gekomen.

Voor zover Consument heeft willen betogen dat derden zijn bankpas hebben kunnen gebruiken, doordat zijn pincode daarop was geplakt, kan hem dit niet baten. Consument is immers zelf verantwoordelijk voor het geheimhouden van zijn pincode voor anderen. Hoewel Consument zijn poging om aangifte bij de politie te doen heeft aangetoond, is niet gebleken dat hij daadwerkelijk aangifte heeft gedaan van diefstal/verlies van zijn bankpas.

b) Sepotbeslissing van het OM heeft geen gevolgen voor de registratie

3.10 In haar dupliek heeft de Bank verklaard dat zij wil aannemen dat de sepotbeslissing die Consument heeft aangehaald betrekking heeft op de gebeurtenissen van 28 november 2019. De Bank stelt dat de sepotbeslissing geen afbreuk doet aan de gronden voor de registratie van de persoonsgegevens van Consument. Er is hier volgens de Bank sprake van een vergelijkbare situatie zoals in Geschillencommissie Kifid nr. 2019-400. Ook in dat geval was namelijk sprake van een sepotbeslissing over andere strafbare feiten dan de strafbare feiten op grond waarvan de Bank de persoonsgegevens van Consument registreerde.

3.11 De Commissie volgt de stelling van de Bank. De sepotbeslissing die Consument heeft aangehaald gaat over de strafbare gedraging 'oplichting', terwijl de Bank de registratie van de persoonsgegevens van Consument gebaseerd heeft op (schuld)witwassen. De feiten die door het Openbaar Ministerie zijn gewogen gaan dus om een ander soort strafbaar feit. Het sepot brengt dan in dit geval *niet* mee dat geen sprake is van een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden in de zin van het fungeren als geldezel. Zie verder ook Geschillen-commissie Kifid nrs. 2019-877 en 2020-127.

Weegt het belang van de Bank zwaarder dan dat van Consument?

3.12 Op grond van artikel 5.2.1 sub c van het PIFI moet de Bank bij de registratie van de persoonsgegevens in het EVR een proportionaliteitsafweging maken bij de beoordeling van de vraag of zij de gegevens in het EVR zal registeren, en zo ja, voor welke duur. Daarbij moet zij de belangen van de betrokkene (hier: Consument) meewegen. Zie Geschillencommissie Kifid nr. 2016-302, onder 4.9. Daarin is overwogen dat het kan voorkomen dat een registratie achterwege gelaten moet worden, wanneer de belangen van Consument daardoor zwaar geraakt worden. Dit geldt ook wanneer er aan de voorwaarden voor registratie is voldaan. Het is in eerste instantie aan de Bank om deze afweging te maken. Als Consument verwijdering van een registratie wenst, zal hij moeten onderbouwen op grond waarvan hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen en waarom zijn belang zwaarder weegt dan dat van de Bank.

3.13 De Bank heeft aangevoerd dat haar belang van de registratie zwaarder weegt dan het mogelijk nadelige effect dat de registratie voor Consument heeft. Consument heeft aangevoerd dat hij door de registratie geen rekening meer kan openen.

Daarnaast heeft hij aangevoerd dat de registratie nadelige effecten kan hebben voor de toekomst vanwege zijn opleiding als beveiliger.

3.14 De Commissie begrijpt dat de registratie nadelige gevolgen heeft dan wel kan hebben voor Consument. Het concrete nadeel heeft Consument echter niet aangetoond. Het belang van de financiële sector bij registratie van de persoonsgegevens van Consument weegt naar het oordeel van de Commissie zwaarder dan het belang van Consument bij het niet registeren van de persoonsgegevens. De fraude die met de bankrekening van Consument is gepleegd vormt een bedreiging voor de (financiële) belangen van de Bank en/of cliënten van de Bank. Daarmee vormt het voorval ook een bedreiging voor de continuïteit en/of integriteit van de financiële sector. Door te fungeren als geldezel (en daarmede: als (schuld)witwasser) heeft Consument er namelijk aan bijgedragen dat er met behulp van zijn betaalrekening bij de Bank een derde kon worden opgelicht. Daarbij zijn de Commissie geen verlichtende omstandigheden gebleken. Gelet op het ontbreken van een nadere onderbouwing van Consument van zijn belang en het ontbreken van blijk van gegeven inzicht in zijn handelwijze, acht de Commissie de registratie in het EVR voor de duur van maximaal acht jaar proportioneel.

3.15 Gelet op het bovenstaande dient ook de registratie in het Incidentenregister te worden gehandhaafd. Het EVR is gekoppeld aan het Incidentenregister (artikel 5.1.1 van het PIFI). Dit brengt mee dat zolang registratie in het EVR terecht en proportioneel is, de gegevens ook in het Incidentenregister blijven staan.

Registratie in de Gebeurtenissenadministratie en het IVR

3.16 Verder zal de Commissie moeten beoordelen of de persoonsgegevens van Consument ten onrechte zijn geregistreerd in het IVR (dat aan de Gebeurtenissenadministratie is gekoppeld).

3.17 De hiervoor genoemde registers vormen het interne waarschuwingssysteem van de Bank en de groep financiële ondernemingen waarvan de Bank deel uitmaakt. Opname van de persoonsgegevens van Consument in het IVR brengt mee dat die gegevens ook in de Gebeurtenissenadministratie zijn opgenomen. Dit heeft de Bank ook in haar verweer benoemd. De Commissie begrijpt de vordering van Consument tot verwijdering van zijn gegevens uit het IVR aldus dat daaronder ook de verwijdering van de gegevens uit de Gebeurtenissenadministratie moet worden begrepen.

3.18 Ook op registratie in deze registers zijn de AVG en de UAVG van toepassing. Hiervóór is vastgesteld dat tegen Consument een zwaardere verdenking dan een redelijk vermoeden van betrokkenheid bij fraude bestaat.

Een vaststelling die, op grond van artikel 33 lid 2 sub b UAVG, ook voldoende is om de registratie in de onderhavige registers te handhaven.

Opheffen bankrekening

3.19 Vervolgens komt de Commissie toe aan de beoordeling van de vraag of de Bank verplicht is om de bankrekening van Consument te herstellen. De Commissie is van oordeel dat de Bank hiertoe niet verplicht is. Dat aannemelijk is geworden dat Consument betrokken was bij de fraude die met zijn bankrekening is gepleegd, is op zichzelf voldoende reden om de bankrekening van Consument op te zeggen. Dat volgt uit artikel 35 van de Algemene Bankvoorwaarden. Dat betekent dat er geen aanleiding is om te oordelen dat de Bank de bankrekening van Consument moet herstellen.

Recht op schadevergoeding

3.20 Tot slot heeft Consument een schadevergoeding gevorderd. De Commissie wijst ook die vordering af. Niet is komen vast te staan dat de registratie van de persoonsgegevens van Consument door de Bank in het Incidentenregister, het EVR, de Gebeurtenissen-administratie en het IVR onterecht is. Ten overvloede merkt de Commissie dat van Consument onderbouwing van de grondslag en de hoogte van zijn vordering verwacht mag worden, voor zover zou blijken dat de Bank iets te verwijten valt.

4. De beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is een bindend advies. Tegen deze uitspraak kunt u beroep instellen bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening wanneer wordt voldaan aan de vereisten van artikel 2 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Voor het instellen van beroep geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Het Reglement van de Commissie van Beroep en meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak kunt u een verzoek indienen tot herstel van vergissingen in de uitspraak, zoals schrijffouten, een verkeerde naam/datum of rekenfouten. De beslissing van de Geschillencommissie in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Meer informatie hierover staat in artikel 40 van het Reglement Geschillencommissie Financiële Dienstverlening, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Bijlage

Relevante artikelen uit het Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013

In het toepasselijke Protocol Incidentenwaarschuwingssysteem Financiële Instellingen van 23 oktober 2013 zijn de volgende relevante bepalingen opgenomen:

2. Begripsbepalingen

In dit protocol wordt verstaan onder:
Incident: een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister
3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. (…)
3.1.2 Aan het Incidentenregister is een Extern Verwijzingsregister gekoppeld. (…)

4 Incidentenregister

4.1 Doel Incidentenregister
4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden de volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;
- op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;
- op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."

4.2 Toegang tot het Incidentenregister
(…)
4.2.3 De gegevens uit het Incidentenregister van de Deelnemer mogen tevens worden uitgewisseld met functionarissen werkzaam bij de daartoe ingerichte, coördinatiefuncties van de NVB, Verbond, VFN, ZN, FOV en SFH (de fraudeloketten).
(…)
4.3 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister
(…)
4.3.2 Verwijdering van gegevens uit het Incidentenregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan die opnamen in het Incidentenregister rechtvaardigt.

5 Extern Verwijzingsregister
5.1 Functie van het Extern Verwijzingsregister
5.1.1 Volledige en ongecontroleerde toegang tot het Incidentenregister van een Deelnemer door de overige Deelnemers is niet wenselijk. Daarom is er voor gekozen aan het Incidentenregister een Extern Verwijzingsregister te koppelen. In het Extern Verwijzingsregister zijn uitsluitend Verwijzingsgegevens opgenomen. Het Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de (Organisaties van de) Deelnemers. Nadat door een Deelnemer wordt vastgesteld dat een (rechts)persoon is opgenomen in het Externe Verwijzingsregister, zijn volgens het bepaalde in artikel 4.2 Protocol gegevens uit het Incidentenregister voor de Deelnemer beschikbaar. Op deze wijze worden gegevens uit het Incidentenregister op een zorgvuldige en gecontroleerde wijze beschikbaar voor de (Organisaties van de) Deelnemers.
5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister
5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.
a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.
b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachten wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.
c) Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.
5.3 Verwijdering van gegevens uit het Extern Verwijzingsregister
(…)

5.3.2 Verwijdering van Verwijzingsgegevens uit het Extern Verwijzingsregister moet plaatsvinden uiterlijk 8 jaar na opname van het betreffende gegeven in het Incidentenregister, tenzij zich ten aanzien van de betreffende (rechts)persoon een nieuwe aanleiding heeft voorgedaan en opname in het Extern Verwijzingsregister conform artikel 5.2.1 Protocol heeft plaatsgevonden.

Relevante artikelen uit de Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 6
Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
(…)
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

Artikel 10
Verwerking van persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten
Persoonsgegevens betreffende strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of daarmee verband houdende veiligheidsmaatregelen mogen op grond van artikel 6, lid 1, alleen worden verwerkt onder toezicht van de overheid of indien de verwerking is toegestaan bij Unierechtelijke of lidstaatrechtelijke bepalingen die passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen bieden. Omvattende registers van strafrechtelijke veroordelingen mogen alleen worden bijgehouden onder toezicht van de overheid.

Relevante artikelen uit de Uitvoeringswet Algemene verordening gegevensbescherming

Artikel 33. Overige uitzonderingsgronden inzake gegevens van strafrechtelijke aard

(…)

2 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen worden verwerkt door de verwerkingsverantwoordelijke die deze gegevens ten eigen behoeve verwerkt:*

(…)

b. *ter bescherming van zijn belangen, voor zover het gaat om strafbare feiten die zijn of op grond van feiten en omstandigheden naar verwachting zullen worden gepleegd jegens hem of jegens personen die in zijn dienst zijn.*

(…)

4 *Persoonsgegevens van strafrechtelijke aard mogen ten behoeve van derden worden verwerkt:*

(…)

b. *indien deze derde een rechtspersoon is die in dezelfde groep is verbonden als bedoeld in artikel 24b van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek (…)*

Relevante artikelen uit de Gedragscode Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen van 1 mei 2010

4. Beginselen van Verwerking van Persoonsgegevens

4.1 Persoonsgegevens worden in overeenstemming met de wet en op behoorlijke en zorgvuldige wijze verwerkt.

(…)

4.3 Persoonsgegevens worden slechts verwerkt indien en voor zover is voldaan aan minimaal één van de volgende rechtmatige grondslagen:

(…) of

f. de Verwerking van Persoonsgegevens is noodzakelijk voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de Financiële instelling of van een Derde aan wie de Persoonsgegevens worden verstrekt, tenzij het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de Betrokkene, in het bijzonder het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, prevaleert.

(…)

5. Doeleinden voor de Verwerking van Persoonsgegevens

5.1 Algemeen

5.1.1 Verwerking van Persoonsgegevens door Financiële instellingen vindt plaats, met inachtneming van de beginselen voor Verwerking van Persoonsgegevens ten behoeve van een efficiënte en effectieve bedrijfsvoering, in het bijzonder in het kader van het uitvoeren van de volgende activiteiten:

(…)

d. het waarborgen van de veiligheid en integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van (pogingen tot) (strafbare of laakbare) gedragingen gericht tegen de branche waar een Financiële instelling deel van uitmaakt, de Groep waartoe een Financiële instelling behoort, de Financiële instelling zelf, haar Cliënten en medewerkers, alsmede het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen;

(…).

5.5 Verwerking van Persoonsgegevens in het kader van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector alsmede het gebruik van waarschuwingssystemen

5.5.1 Ten behoeve van de veiligheid en integriteit van de Financiële sector kunnen gegevens, waaronder Persoonsgegevens, die betrekking hebben op: (i) gebeurtenissen die gelet op het bijzondere karakter van de Financiële sector de zorg en aandacht behoeven van de Financiële instelling; (ii) (potentiële) vorderingen onder meer ten aanzien van een met de Financiële instelling gesloten overeenkomst; (iii) het niet nakomen van contractuele verplichtingen of andere (toerekenbare) tekortkomingen; of (iv) handelingen van Financiële instellingen, waaronder onderzoek als bedoeld in artikel 5.6.1 Gedragscode, worden opgenomen in een Gebeurtenissenadministratie gehouden door Veiligheidszaken of een daartoe aangewezen afdeling van de betreffende Financiële instelling. Op deze Gebeurtenissenadministratie is de Gedragscode van toepassing.

5.5.2 Indien een in het eerste lid bedoelde gebeurtenis voldoet aan de criteria als opgenomen in het Protocol worden de met deze gebeurtenis verband houdende gegevens opgenomen in het incidentenregister en is opname in het EVR mogelijk (Bijlage I: Document B). (…)

In de toelichting bij artikel 5.5 van de GVPFI staat onder meer het volgende vermeld:
Binnen een Financiële instelling vormt Veiligheidszaken, die zich bezig houdt met de bestrijding van fraude en criminaliteit, vaak een afgezonderde eenheid. Deze afdeling legt onder meer gebeurtenissen vast die van belang zijn voor de veiligheid en integriteit van de Financiële sector en om die reden speciale aandacht behoeven.
Het kan daarbij gaan om uiteenlopende gebeurtenissen als de melding van een gestolen laptop tot het vermoeden dat een bepaald persoon betrokken is bij een vorm van fraude of criminaliteit. Deze Persoonsgegevens worden vastgelegd in een zogeheten Gebeurtenissenadministratie. De Persoonsgegevens opgenomen in de Gebeurtenissenadministratie mogen in beginsel alleen gebruikt worden binnen de Financiële instelling of de Groep waartoe de Financiële instelling behoort. Om een oncontroleerbaar gebruik van deze Persoonsgegevens te voorkomen wordt een beperkte set aan gegevens (naam, adres, woonplaats en geboortedatum) opgenomen in een Intern Verwijzingsregister (IVR) dat in het kader van onder meer acceptatie en schadeafhandeling door de betreffende afdelingen geraadpleegd mag worden. Indien blijkt dat een Betrokkene in dit IVR voorkomt moet contact worden opgenomen met Veiligheidszaken, die vervolgens adviseert over de beslissing die moet worden genomen. Op deze Verwerking van Persoonsgegevens is de Gedragscode van toepassing en is een separate melding gedaan bij het CBP.
(…)
Indien, na nader onderzoek, blijkt dat de gebeurtenis van zodanige aard is dat deze voldoet aan de voorwaarden genoemd in het Protocol worden de gegevens opgenomen in het Incidentenregister en, wanneer aan aanvullende voorwaarden is voldaan, in het EVR. Op deze Verwerkingen is niet de Gedragscode, maar het Protocol van toepassing.